

KOKUŞMUŞ VEKİLLER

Bir çirkin olarak diğer çirkinlere, yaşlılara, ablacılara, frijitelere, hiç düzüşmemişlere, düzüşülmezlere, histeriklere, kaçıklara, fıstık gibi hatunlar pazarının dışına atılmış bütün hatunlara yazıyorum. Her şey açık olsun diye evvela şununla başlıyorum: Hiçbir şey için özür dilemiyorum, şikayet etmiyorum. Kendi yerimi başka hiçbir yere değışmem, çünkü Virginie Despentes olmak başka herhangi bir halt olmaktan daha ilginç geliyor bana.

Baştan çıkarmayı seven, bunu yapmayı bilen kadınların var olmasını şahane bulduğum gibi, evlenen ve seks kokan kadınları, hatta okuldan gelen çocuklara hazırladığı börek çörek gibi kokan kadınları da şahane buluyorum. Çok nazik ya da kadınlıklarıyla tamamen müsterih olanların, gençlerin, çok güzellerin, kokoş ya da göz alıcı kadınların varlığı şahane. İşlerin gidişatından memnun olanlar adına doğrusu çok memnunum. Dalga geçmiyorum. Fakat ne var ki, işin aslına bakarsanız, ben onlardan biri değilim. Eğer karşılaştığım tüm erkeklerin tavırlarını değıştirebilecek kadar güzel olsaydım, elbette şu an yazmakta olduğum şeyi yazmazdım. Kadınsılığın bu proleterliği önceden de bahsettiğim ve şimdi de yeniden bahsedeceğim şey. İşsizlik maaşına bağlı olduğum zamanlarda toplumdan dışlanmış olduğum için en ufak bir utanç duymuyordum, sadece öfkeliydim. Kadın olarak da aynı mevzu geçerli: Taş gibi bir hatun olmadığım için hiç utanç duymuyorum. Aksine, erkeklerin çok ilgisini çekmeyen bir kız olarak ortalıkta dolanmamam gerektiğinin başıma kakılmasından dolayı öfkeden gözüm dönmüş durumda. Biz her zaman vardık. Yatmayı isteyecekleri kadınlar dışında başka kadınları tasavvur edemeyen erkeklerin romanlarında bahsimiz geçmese bile. Biz her zaman vardık ama hiçbir zaman konuşmadık. Bugünlerde kadınlar pek çok roman yayınlasalar bile, tıpsız ya da sıradan, erkekleri

sevmeyi ya da onlara kendini sevdirmeyi beceremeyen kadın karakterlere nadiren rastlıyoruz. Bunun aksine, çağdaş kadın kahramanlar erkeklere âşık oluyorlar, onlarla kolayca tanışıp iki bölümde yatıyorlar, dört satırda haz alıyorlar ve hepsi de cinselliği seviyor. Tutunamayan, kaybeden kadın figürü, tıpkı sosyal, ekonomik ya da politik kaybeden figürü gibi benim için duygudaş olmaktan öte zaruri. Bir baltaya sap olamayan, kaybeden erkekleri tercih etmemin sebebi açık ve net, çünkü kendim de böyleyim. Genel anlamda ise mizah ve uydurma kabiliyeti daha çok bizde bulunur. Kendimizi piyasaya sokmak için gerekenlere sahip değilsek genelde daha yaratıcı oluyoruz. Bir kız olarak ben Kate Moss'tan ziyade daha çok King Kong'um. O evlenilmeyen, kendisinden çocuk yapılmayan kadınlardanım, bir kadının olması gerekene göre hep aşırı bir halim var; bana aşırı saldırgan, aşırı gürültücü, aşırı tombul, aşırı yabani, aşırı kıllı, her daim aşırı erkeksi diyorlar. Bununla birlikte beni herhangi bir sosyal vakadan başka kılan şeyse erkeksi özelliklerim. Hayatımda sevdiğim her şeyi, beni kurtaran her şeyi erkeksiliğime borçluyum. Haliyle, erkeklerin ilgisini çekmeyi, erkeksi arzuyu tatmin etmeyi, gölgede kalarak kendimi tatmin etmeyi beceremeyen bir kadın olarak yazıyorum. Baştan çıkarmayan ama hırslı, kendi kazandığım paradan hoşlanan, güçten, yapmaktan ve reddetmekten hoşlanan, ev içinden çok şehirden hoşlanan, deneyimlerden her daim heyecanlanan ve başkalarının anlattığı hikayelerle tatmin olmakla yetinemeyen bir yerden yazıyorum. Bana hayaller kurdurmayan adamlarla sikişmeye direndim. Baştan çıkarıcı kızların bundan keyif alması bana hiçbir zaman anlaşılır gelmedi. Kendimi her zaman çirkin hissettim, beni asla Vosges dağları ufkunun ötesine götüremeyecek kibar herifleri çekeceğim boktan bir hayata katlanmaktan kurtardığı için artık buna minnettarlık duyuyorum. Kendimden, böyle olduğum gibi, memnunum, arzulanan değil arzulayan biri olmaktan memnunum. İşte buradan yazıyorum: Evde kalmışlar, acayıpler, kafası kazanmışlar, giyinmeyi bilmeyenler, pis kokmaktan korkanlar, çürük dişliler, yatakta ne halt edeceğini bilmeyenler, erkeklerden hediye alamayanlar, her önüne gelenle yatanlar, şişman orospular, sıska sürtükler, amı hep kuru olanlar,

koca göbekliler, erkek olmak isteyenler, erkek gibi davrananlar, porno yıldızı gibi olmayı isteyenler, herifleri sallamayıp kız arkadaşlarıyla ilgilenenler, koca götlüler, siyah kalın kılları olup da ağda yapmayanlar, yabaniler, gürültücüler, önüne gelen her şeyi kırıp dökenler, parfümleri sevmeyenler, kıpkırmızı ruj sürenler, şıfıntı gibi giyinebilmek için uğraşp da eline yüzüne bulaştıranlar, sokakta erkek kıyafetleri ve sakalla dolaşmak ya da her şeyini göstermek isteyenler, kompleksleri yüzünden çekingen olanlar, hayır demeyi bilmeyenler, yola gelmeleri için kapatılanlar, korkutucu olanlar, acınası olanlar, cinsel arzu uyandırmayanlar, derisi sarkıklar, yüzü kırışmışlar, gerdirme ve yağ aldırma ameliyatı olmayı, burnunu kırdırıp yeniden yaptırmayı hayal edip de yaptırmak için parası olmayanlar, yüzüne bakılmaz halde olanlar, kendini korumak için sadece kendine güvenenler, başkasına moral vermeyi bilmeyenler, çocuklarını çok da umursamayanlar, küfelik olana kadar barlarda içmeyi sevenler, terbiyesini takınmayanlar; işte bu kadınlardan biri olarak yazıyorum. Benzer şekilde, koruyucu olmak istemeyen erkekler, olmak isteyip nasıl yapılacağını bilemeyenler, dövüşmeyi bilmeyenler, sulugöz olanlar, ne hırslı, ne rekabetçi, ne koca sikli ne saldırgan olanlar, ürkek, çekingen, savunmasız olanlar, işe gitmektense evle ilgilenmeyi tercih edenler, narinler, keller, memnun etmeyi bir türlü beceremeyenler, kendini becertmek isteyenler, kendine güvenilmesini istemeyenler, geceleri tek başınayken korkan erkekler için de yazıyorum.

Çünkü baştan çıkarıcı ama orospu olmayan, iyi bir evliliği olan ama geri plana atılmamış, çalışan ama erkeğini gölgede bırakmamak için aşırı başarı sahibi olmayan, zayıf ama kafayı rejim yapmakla bozmamış, estetik cerrahların müdahalesi olmadan her daim genç kalan, bebek bezleri ve okul ödevlerinden bezmeyen ama hür bir anne olan, evi çekip çevirmeyi beceren ama geleneksel ev kadını gibi de olmayan, bir erkekten daha az olmak kaydıyla kültürlü olan beyaz kadın ideali, her ne kadar kendini haybeye paralıyormuş gibi görünse de sürekli başımıza kakılan ve onun gibi olmak için çabalamamız gereken bu mutlu beyaz kadınla şu veya bu şekilde hiçbir zaman, hiçbir yerde karşılaşmadım. İçimden bir ses bu kadının var olmadığını söylüyor.